

Armes prohibidas a M. 1588

REAL CRIDA Y EDICTE

sobre les armes prohibides, portar ni

tenir als nouament conuertits

en lo present Regne:

Venense en casa de Gabriel Ribes, llibrer

de sa Excellencia. 1588.

(2) 614802834

Ara oiats queus fan a saber de part de la S. C. R. Magestat del Rey don Phelippe nostre senyor. E per aquella

DE PART DEL ILLVSTRISSIMO Y EX-
cellentissimo Señor don Francisco de Moncada, Comte de Ayto-
na, y de Osona, Visconte de Cabrera, y de Bas, Gran Senescal de
Arago, Lochtinent y capita general en lo present regne de Valencia. Que
per quant ab diuerfes pragmatiques, y edictes reals, e ultimament ab lo pu-
blicat, a xiiij. de Mayg. M. D. Lxxxij. es estat ordenat, prouchit, e ita-
tuyt e manat, que los nous conuertis de moros, fills, e descendents de aquells
per via alguna directa, o indirecta cogitada, o incogitada no puxen por-
tar abssi, ni tenir en ses cases propries, ni de altri, ni fora delles, ni en altre
qualseuol lloch, o part, algunes armes offensiuas, o defensiuas propries,
ni de altri, excepto ganiuets sense punta, o instruments necessaris pera vs de
ses cases y officis, y espafetes de dos palms, sots pena de perdre les armes,
e de galeres perpetues, y de altres penes en dites reals pragmatiques, y
edictes respectivament contengudes, y expressades; y alio, no sols en res-
pecte dels nou conuertis de Moros, fills, y descendents de aquells en dit re-
gne. Pero en cara de altra qualseuol part en aquell confluents; y apres
se ha entes que los dits nou conuertis, contrauenint a les dites reals prag-
maticques, y edictes han vlat y vlen vns punyalets, e o ganiuets molt punta-
guts, que casi nols falta res de la punta, y sols lleuen de aquells la punteia
per colorar que son despuntats. E aixi mateix en lo temps de les canyamels
e ans, y apres vlen y porten abssi vns coltells llarchs, que seruixen pera tallar
dites canyamels ab achaque, y escusa quels porten pera aquell ministeri, e
jat sia ab dites reals pragmatiques y edictes los dits coltells, ganiuets, y pu-
nyals sien estats, y sien prohibits, y en virtut de aquells se pogues procehir
a execucio de les penes en dites reals pragmatiques, statuydes e imposa-
des, empero la Excellencia vlat de sa solita benignitat, y clemencia lens no
uacio, ni de rogacio de les dites reals pragmatiques y edictes sobre aço fetes
ni de les penes en elles apposades, ans a major confirmacio y corroboracio
de aquelles ab la present publica e real crida, proueix, ordena, y mana, que
los dits nouament conuertis de moros, fills y descendents de aquells, axi
del present regne com de altres en aquell confluents, per via alguna, directa
o indirecta, cogitada, o incogitada no puguen portar dits coltells llarchs
de tallar la canyamel, ni vlar, ni servirse de aquells, sino es portant los de
llurs cases al trapig, e dins del trapig, e cala hon tallaran les dites canya-
mels mentres durara lo dit exercici, y no altrament, y pasat dit exercici, los
pnguen tenir en ses cases los dits talladors tant solament, ni tampoch en al-
guna manera tenir, ne portar los dits puñals y ganiuets que sien mes llarch
de nou dits fora lo manech, y despuntats aquells, de manera que la dita pe-
ta per lo menys tinga de amplaria lo que te vn dit polse de la ma, e que no
estigaroma la despuntadura, sino plana, y vna espafeta de dos palms de sua
despuntada com se diu de sus dels ganiuets, sots pena de perdicio de les

tes ar mes, y de galeres perpétues a qui lo cōtrari fara, è per lo semblāt ma
na la Excellencia a qualseuol forjadors de armes, y officials del present re-
gne, que no venē directa, o indirectament als dits nou conuertits armes algu-
nes deffensives ni offensives, exceptrats los dits ganiuers, o punyals despun-
tats de nou dits de llargaria, e les dites espafetes de dos pams de fulla, y final-
ment totes les de mes que per reals pragmatiques y edictes no sien prohibi-
des sots pena de cinch centes lliures dels bens de cada hu dels contrafahents
exigidores, y als cofrens reals applicadores, y en altres penes corporals a
arbitre de la Excellencia, imposadores, e perque a tot hom de dites coses,
conste, y ningu puga allegar ignorancia, proueix y mana que la present pu-
blica real crida sia preconisada per la present ciutat, e lloch acostumats de
aquella, e per les altres ciutats, viles y llochs del present Regne.

El Conde de Aytoña.

V. Pascual Regens,

V. Cerdan,

V. Pascual

V. Viues Fiscí
Aduoc,

Gulielmus Nicolauē Dehonā;

Die, xvij. Augusti, año M. D. Lxxxviii. retulit Honorat, Juan Borja
trompeta Real e publich de la present ciutat de Valencia ell a xiiij. del ma-
teix, nauer publicat la present publica Real Crida per la dita Ciutat de Va-
lencia, y lloch acostumats de aquella, ab trompetes y tabals, segons es co-
stum y practica,

Antonius Cafes Regius
scriba Registri.